

ikke Regjeringen. Jeg kan derfor ikke forstaa denne Udtalelse, men jeg saae som sagt meget godt, at den høitærede Finantsminister var meget bevæget, og naar man er det, flyder der tidt Ord ind, som man ved en roligere Overveielse finder, at det var bedre ikke at have sagt. — Med Hensyn til den Udtalelse af Vønningsudvalgets ærede Ordfører, at Udvalgets Arbejder vare blevne standsede i længere Tid, end de vilde være blevne, hvis dette Forslag ikke var kommet frem, skal jeg sige, at dette ikke er Forslagsstillernes Skyld; de have ikke forlangt, at Udvalget skulde udsætte sine Arbejder, fordi dette Forslag er kommet frem. Naar Mindretallet, som ikke har villet deeltage i at stille dette Forslag, og hvortil den ærede Formand for Udvalget hører, har meent, at man ikke kunde behandle de foreliggende Lovforslag, førend dette Spørgsmaal var afgjort, saa have vi maattet gaae ind paa denne Tanke, men det er gjentagne Gange udtalt af mig, at vi ønskede Lovforslagene fremmede i Udvalget saameget som muligt, og at vi ikke ønskede at standse dem, fordi vi havde indbragt dette Forslag. Jeg troer, at jeg paa Forslagsstillernes Vegne kan give denne Oplysning, da det ellers kunde antages, at det hele Udvalg havde været enigt i, at de paagjældende Lovforslag ikke skulde behandles, førend Commissionsspørgsmaalet var afgjort. — Det blev ansøgt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds, at her dog kun forelaa Forslag til forskjellige Vønningslove, men derimod ikke Forslag til nogen Organisation eller Reform; men det er ikke Tilfældet. I flere af de Vønningslove, som foreligge, indeholdes baade Forslag til Organisation og til Vønninger; havde de ubelukkende behandlet Vønningen, ja, saa havde vi ikke været i den Forlegenhed, hvori vi nu ere. Naar vi gif ud fra, at de nuværende Embedsmænd skulde blive, behøvede vi jo ikke saadanne Oplysninger for at afgjøre, om disse og hine Vønninger ere passende for de enkelte Embeder; men Sagen er netop den, at der her i Forbindelse med Vønnings-Spørgsmaalene foreligger Organisations-spørgsmaal, og de, der have den Tro, at der maa foregaae andre mere bethyende Organisationsforandringer, have derfor været opfordrede til at forsøge paa, om ikke Thinget

vilde skaffe det fornødne Materiale tilstede for dem, der ikke kunde have fuldkommen Indsigt i disse Spørgsmaal. Naar det nu her siges, at denne Forandring i vor Administration ikke kommer paa beleiligt Tid, da maa jeg erklære, at jeg er overbeviist om, at de Allerfleste af dem, der gjøre denne Bemærkning gjældende, aldrig nogensinde vilde finde, at den beleilige Tid er kommen. Det er dette, vi høre ved enhver som helst videregaaende Reform; altid, hvor der er Tale om alvorlige Forandringer i forældede Tilstande, finde de Vedkommende, som blive rammede, aldrig, at Tiden dertil er beleilig, de finde, at det var meget bedre at opsætte det til en anden Tid. Ja, undertiden sige de endog, at vi have forsømt det beleilige Dieblis, undertiden bebrejder man os, at vi ikke have taget det beleilige Dieblis iagt. Men denne Sag er jo let begribelig, og naar vi ikke vilde lade det gjælde, at Tiden ikke er beleilig, er dette ogsaa meget begribeligt, thi vi staae virkelig her paa to saa forskellige Standpunkter, at det er umuligt, at den Ene kan see Sagen paa samme Maade som den Anden. Det er netop derfor, at vi ønske en Undersøgelse, der paa en Maade stiller os overfor den Undersøgelse, der foreligger fra selve Regjeringens Embedsmænd. — Det er disse Bemærkninger, som jeg vilde gjøre. Iøvrigt har det glædet mig ganske overordentligt at høre den Indledning, som blev givet til Sagen af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og de klare og sunde Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. V. Nyholm). Jeg er overbeviist om, at naar Befolkningen ude i Landet læser disse Bemærkninger og tænker over dem, og naar den sees, med hvilke Overdrivelser og i hvilke store Træk denne Sag er stillet op, og hvorledes den fra Ministeriets Side er tagen, saa vil Sandheden gjøre sig gjældende og staae klar for Befolkningen, saa at den vil indsee, hvor det sunde og rigtige Blis har været, og paa den anden Side, hvorledes Uvillie og Modstand have forsøgt paa at strue Sagen op til noget ganske Andet, end den virkelig er.

Finantsministeren: Jeg skulde meget gjerne have indskrænket mig til at skrive det